

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3579/2021
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Драгане Бољевић и Марине Милановић чланова већа, у парници тужиоца „Direct Factor“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Дејан Симић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Никола Марковић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2215/19 од 16.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2215/19 од 16.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2215/19 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 576/18 од 30.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог пуномоћника туженог за прекид поступка, као неоснован. Ставом другим изреке, одржано је на снази решење о усвајању платног налога Основног суда у Младеновцу Пл 534/18 од 07.05.2018. године и обавезан тужени да тужиоцу исплати на основу паркинг налога број .. од 24.08.2017. године на име главног дуга износ од 1.253,00 динара са законском затезном каматом почев од 02.09.2017. године као дана доспелости па до исплате као и трошкове издавања платног налога у износу од 10.900,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 21.000,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршног па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 2215/19 од 16.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу П 576/18 од 30.11.2018. године, у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У парничном поступку у овој правној ствари тужилац је поднео тужбу с предлогом за издавање платног налога ради наплате главног дуга по основу издатог паркинг налога – дневне карте, у износу од 1.253,00 динара. Решењем Пл. 534/18 од 07.05.2018. године усвојен предложени платни налог против ког је тужени изјавио приговор, након чега је решењем Пл 534/18 од 07.05.2018. године платни налог укинута у делу у којем је одређена обавеза плаћања дуга и трошкова поступка, а даљи поступак настављен је по правилима парничног поступка. Нижестепени судови усвојили су тужбени захтев за исплату дуга са образложењем да је тужени својим возилом дана 24.08.2017. године користио услугу јавних паркиралишта и да за наведену услугу није платио дневну карту након чега је, уз опомену пред утужење од 01.08.2018. године, тужилац позван да измири дуговање на име издатог платног налога за плаћање дневне карте број .. у износу од 1.253,00 динара. Истовремено, тужилац је обавештен да је уговором о уступању потраживања од 30.01.2018.године привредно друштво „Метропаркинг МЛЦ“ Младеновац уступило своја доспела а неизмирена потраживања (паркинг налоге) укључујући и споредна потраживања,које има према туженом по основу доплатне карте број .., привредном друштву „Директ Фактор“ ДОО Београд.

Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Тужени у ревизији указује на чињенице и правна питања које се односе на конктетан спор, што није разлог за одлучивање о ревизији као посебној ревизији. Образложење побијане другостепене пресуде за одлуку о потврђивању првостепене пресуде, у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права.

По оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији туженог ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, посебна ревизија туженог није дозвољена, па је применом члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413.ЗПП одлучено је као ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**